

ville have en Afsendning fra det gamle Europa, hvor Autoriteten er ældre og større end i det ny Amerika, og hvor da en saadan Afsendning maasse vilde kunne overvinde forskellige Banfælgeligheder i deres kirkelige Forhold. Om det nu er af nogen Betydning for os, at en af vore Præster bliver sendt over som en Slags Mægler eller Opmand mellem de kirkelige Ansættelser, der brede sig frit og uhindret i Amerika, skal jeg ikke kunne sige. Det er ikke af kirkelige Grunde, jeg bifalder det Forslag, der er stillet, om et Par Tusind Kroner til en Rejse af Provst Hejberg; det er mere af almindelige økonomiske og nationale Grunde, at jeg for min Del ikke vil sige nej til denne Bevilling. Jeg tror, det for os her i Landet har ikke ringe Interesse, baade i økonomisk og national Henseende, at opretholde en løblik Forbindelse med vore udvandrede Landsmænd. Jeg tror, det er noget, ethvert Folk gør. Alle Nationer, der have Udvandrere omkring i de forskellige Verdensdele, have paa forskellig Maade søgt at holde Forbindelsen med dem vedlige, hvad enten Udvandrerne ere gaaede til Kolonier, der høre til Moderlandet, eller til det fremmede. Jeg tror ikke, man kan paapege noget andet Land med Udvandrere, uden at Moderlandet med Interesse har fulgt sine fraskilte Sønner og Døtre ud i det fjerne, og jeg tror ogsaa, at de udvandrede have adskillig Interesse af at vedligeholde en Forbindelse med deres Moderland. Jeg kan maasse endog berøre, at det rent finansielt kan have Interesse, det kan naturligvis komme op i Forhandlingen, at vi tjene Penge igennem de udvandrede, idet jo flere der komme over, og jo bedre de begaa sig derovre, des mere Udfigt er der til, at vi have Fordel af dem. Jeg skal ikke sige, om det er et Motiv, der vejer synnerlig stærkt, det er muligt; det er jo ikke ukendt, at naar nogen forlader det gamle Hjem, og de begaa sig vel andre Steder, saa kan der hvedes Hjemmet nogen Fordel af de Familienmedlemmer, som ere rejste bort og komme bedre an andre Steder; dette kender man i Familierne og ogsaa for Nationernes Bedkommende. Men det, som væsentlig bestemmer mig til at ønske, at man, hvor som helst Lejlighed gives, opretholder de gamle Baand, som en Gang have været mellem Danke i Hjemlandet og Danke i Udlandet,

det er egentlig mere et Nationalhensyn. Det er ingenlunde en lille Befolkning af Danke, som lever paa den anden Side af Atlanterhavet. Det er, hvis jeg ikke tager fejl, en Befolkning af mindst samme Størrelse som den Befolkning, vi have i Nordflesvig: efter hvad der er kommet til min Kundskab og efter Folketællingen, er der et Par Hundrede Tusinde Danke derovre i Amerika, dels indvandrede og dels Efterkommere af indvandrede, altsaa saa mange omtrent, som vi regne, der er af vore fraskilte Brødre og Venner i Sønderjylland. Jeg tror, at det for et lille Land ikke er uden Interesse at opretholde en Forbindelse med dem. Vi ere smaa nok her i Forvejen, og det viser sig ogsaa paa mange Maader, at vi have ondt ved at opretholde, hvad jeg turde kalde vor nationale Selvfølelse. Der er hos os paa mange Maader en Tilbøjelighed til at opgave Været som Nation og lægge mindre Vægt paa Udviklingen af vore nationale Interesser end før, og det følger ret naturlig af den Modgang, vi paa saa mange Maader have haft. Jeg tror, uden at forsælde til nogen Art af Nationalsentimentalitet eller Chauvinisme at turde sige, at vort Folk nok trænger til at rejse sin Selvfølelse en lille Smule, og dette, at vi have mange Slægtninge ovre i Amerika, som stikke sig vel og befinde sig vel i det fremmede, og som se tilbage til Danmark som deres gode gamle Hjem, dette tror jeg kan være et lille Bidrag til, at vi føle os en lille Smule værdigere i Nationernes Række; thi vi ere jo kun smaa, det maa jo indrømmes. Kunne vi imidlertid ved at se hen til en stor Del af vort nationale Legeme eller til en udsvømmet Del af vor Nation rejse Hovedet en lille Smule mere end ellers, saa tror jeg ikke, at det er af Vejen. Vi trænge til Opmuntring, og dette, at vi ere Moderland for en Mængde Mennesker, som nu leve et frægtigt Liv sammen med et andet stort Folk, og at vi staa i Forbindelse med dem, det er ikke uden Interesse for os i national Henseende. Af denne Grund ønsker jeg at stemme for en Bevilling til vedkommende Mands Rejse over til Amerika. Og hvis det f. Eks. havde været nogle Jurister, der skændtes derovre, og som saa vilde have en Højesteretsagsfører eller Advokat sendt herfra derover som Mægler, saa vilde jeg ogsaa have stemt der-